

REGULAMENTUL (UE) 2024/903 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 martie 2024

de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Regulamentul privind Europa interoperabilă)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 172,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Este necesar să se consolideze dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere a rețelelor și a sistemelor informatice care sunt utilizate pentru a furniza sau a gestiona servicii publice în Uniune, cu scopul de a permite administrațiilor publice din Uniune să coopereze și să asigure funcționarea transfrontalieră a serviciilor publice. Cooperarea informală existentă ar trebui să fie înlocuită cu un cadru juridic clar pentru a permite interoperabilitatea între diferite niveluri și sectoare administrative și pentru a facilita fluxuri transfrontaliere de date neîntrerupte pentru servicii digitale cu adevărat europene care să consolideze piața internă, respectând totodată principiul subsidiarității. Interoperabilitatea sectorului public are un impact important asupra dreptului la libera circulație a bunurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor prevăzut în tratate, deoarece procedurile administrative împovărătoare pot crea obstacole semnificative, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri).
- (2) Cooperarea privind interoperabilitatea transfrontalieră dintre organismele din sectorul public poate viza provocări comune, mai ales în regiunile de frontieră, și poate asigura fluxuri transfrontaliere de date neîntrerupte.
- (3) Uniunea și statele membre lucrează de peste două decenii pentru a sprijini modernizarea administrațiilor publice prin transformarea digitală și pentru a promova interconexiunile profunde necesare pentru un spațiu digital cu adevărat european. În comunicarea sa din 9 martie 2021 intitulată „Busola pentru dimensiunea digitală 2030: modelul european pentru deceniul digital”, Comisia subliniază necesitatea de a se accelera digitalizarea serviciilor publice până în 2030, inclusiv prin asigurarea interoperabilității la toate nivelurile administrației și în toate serviciile publice. În plus, Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ stabilește un obiectiv clar ca 100 % din serviciile publice esențiale să fie furnizate online până în 2030. În plus, pandemia de COVID-19 a sporit viteza digitalizării, forțând administrațiile publice să se adapteze la paradigma online, inclusiv pentru serviciile publice digitale transfrontaliere, precum și pentru utilizarea mai inteligentă și mai verdea tehnologiilor, în conformitate cu obiectivele în materie de climă și energie stabilite în Pactul verde european și în Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. Prezentul regulament urmărește să contribuie în mod semnificativ la respectivele obiective ale Uniunii prin crearea unui cadru structurat de cooperare privind interoperabilitatea transfrontalieră între statele membre și între Comisie și statele membre, pentru a sprijini crearea de servicii publice digitale, contribuind la reducerea costurilor și la economisirea timpului cetățenilor, întreprinderilor și sectorului public.

⁽¹⁾ JO C 184, 25.5.2023, p. 28.

⁽²⁾ JO C 257, 21.7.2023, p. 28.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 6 februarie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 4 martie 2024.

⁽⁴⁾ Decizia (UE) 2022/2481 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de instituire a programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital (JO L 323, 19.12.2022, p. 4).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

- (4) Chiar dacă interoperabilitatea are o importanță majoră atunci când este vorba despre consolidarea interoperabilității transfrontaliere în Uniune, trebuie subliniat că numai ea singură nu poate asigura accesibilitatea și funcționarea neîntreruptă a serviciilor publice digitale transeuropene. La fel de important pentru atingerea obiectivelor prevăzute în Decizia (UE) 2022/2481 este un ecosistem cuprinzător și durabil de infrastructuri digitale, cu sprijin financiar adecvat. În conformitate cu comunicarea Comisiei din 30 iunie 2021 intitulată „O viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE – Către zone rurale mai puternice, conectate, reziliente și prospere până în 2040”, ar trebui să se acorde o atenție deosebită extinderii conectivității la zonele rurale și îndepărtate din Uniune, la zonele afectate de tranziția industrială și la regiunile afectate de un handicap natural sau demografic grav și permanent, cum ar fi insulele și regiunile transfrontaliere și muntoase, astfel încât beneficiile transformării digitale să se alinieze la inițiativele consacrate ale Uniunii pentru o mai mare incluziune și conectivitate regională și să le sprijine.
- (5) Dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere pentru serviciile publice digitale transeuropene prevăzută în prezentul regulament ar trebui să țină seama de interoperabilitatea juridică. Interoperabilitatea juridică, catalizator al dezvoltării interoperabilității organizaționale, semantice și tehnice, ajută la fructificarea avantajelor ce decurg din interoperabilitatea transfrontalieră în general, inclusiv accesul rapid al cetățenilor și al întreprinderilor la informații, proceduri și servicii mai rapide și reducerea piedicilor administrative. Mai mult, întrucât bariera lingvistică este unul dintre obstacolele din calea interoperabilității, a reutilizării soluțiilor și a creării de servicii transfrontaliere, interoperabilitatea semantică este esențială pentru facilitarea comunicării eficiente în diverse medii multilingve, inclusiv la nivel regional și local.
- (6) Serviciile publice digitale transeuropene sunt servicii digitale furnizate de entități ale Uniunii sau de organisme din sectorul public, unele altora sau unor persoane fizice sau juridice din Uniune, și care presupun o interacțiune ce depășește granițele statului membru, între entitățile Uniunii sau între entitățile Uniunii și organisme din sectorul public, prin intermediul rețelelor și al sistemelor lor informatice. Serviciile publice digitale transeuropene ar trebui să includă, printre altele, serviciile publice esențiale, astfel cum sunt definite în Decizia (UE) 2022/2481, cuprinzând servicii esențiale care sunt relevante în cadrul evenimentelor majore din viața persoanelor fizice, cum ar fi găsirea unui loc de muncă sau efectuarea studiilor, precum și din viața persoanelor juridice în ciclul de viață profesional. Serviciile publice esențiale cu relevanță transeuropeană sunt destinate pentru a genera beneficii majore cetățenilor atunci când devin interoperabile la nivel transfrontalier. Exemple de servicii publice digitale transeuropene sunt serviciile care, prin schimburi transfrontaliere de date, permit recunoașterea reciprocă a diplomelor universitare sau a calificărilor profesionale, schimburile de date privind vehiculele pentru siguranța rutieră, accesul la datele de securitate socială și sănătate, inclusiv la certificatele de vaccinare și legate de pandemie, accesul la sisteme de ghișeu unic, schimbul de informații legate de impozitare, vamă, acreditarea procedurilor de licitație publică, permisele de conducere digitale sau registrele comerciale și, în general, toate serviciile care aplică principiul înregistrării unice pentru a accesa date transfrontaliere și a face schimb de astfel de date.
- (7) Fără a aduce atingere competenței statelor membre de a defini ce anume constituie servicii publice, entitățile Uniunii și organismele din sectorul public sunt încurajate să reflecteze la nevoile utilizatorilor și la accesibilitate în proiectarea și dezvoltarea unor astfel de servicii, în conformitate cu Declarația europeană din 15 decembrie 2022 privind drepturile și principiile digitale pentru deceniul digital ⁽⁶⁾. De asemenea, entitățile Uniunii și organismele din sectorul public sunt încurajate să procedeze astfel încât persoanele cu dizabilități, persoanele în vârstă și alte grupuri vulnerabile să poată utiliza serviciile publice la niveluri de serviciu comparabile cu cele oferite altor cetățeni.
- (8) Ar trebui să fie instituită o nouă structură de guvernare, în care Comitetul pentru Europa interoperabilă (denumit în continuare „comitetul”) să ocupe un loc central, și aceasta ar trebui să aibă un mandat juridic pentru a impulsiona alături de Comisie dezvoltarea în continuare a interoperabilității transfrontaliere în Uniune, inclusiv a Cadrului european de interoperabilitate (EIF) și a altor soluții comune de interoperabilitate juridică, organizațională, semantică și tehnică, cum ar fi specificațiile și aplicațiile. În plus, prezentul regulament ar trebui să stabilească o etichetă clară și ușor de recunoscut pentru anumite soluții de interoperabilitate (denumite în continuare „soluții pentru Europa interoperabilă”). Ar trebui să fie încurajată crearea unei comunități dinamice în jurul soluțiilor tehnologice deschise pentru administrație.
- (9) Autoritățile regionale și locale vor juca un rol activ în dezvoltarea soluțiilor de interoperabilitate. De asemenea, ele ar trebui să caute să implice IMM-urile, organizațiile de cercetare și de învățământ și societatea civilă și să împărtășească rezultatele acestor schimburi de informații.

⁽⁶⁾ JO C 23, 23.1.2023, p. 1.

- (10) În vederea unei abordări coerente a interoperabilității sectorului public în Uniune și a sprijinirii principiului bunei administrări și al liberei circulații a datelor cu caracter personal și fără caracter personal în Uniune, ar trebui ca normele să fie cât de mult posibil aliniate pentru toate entitățile Uniunii și organismele din sectorul public care stabilesc cerințe obligatorii pentru serviciile publice digitale transeuropene și afectează astfel capacitatea respectivelor entități și organisme de a face schimb de date prin rețelele și sistemele lor de informații. Respectivul obiectiv include Comisia și alte entități ale Uniunii, precum și organisme din sectorul public din statele membre de la toate nivelurile administrației: național, regional și local. Entitățile Uniunii joacă un rol important în colectarea de la statele membre a datelor de raportare în scopuri de reglementare. Prin urmare, interoperabilitatea unor astfel de date ar trebui, la rândul ei, să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (11) Dreptul fundamental la protecția datelor cu caracter personal este protejat în special prin Regulamentele (UE) 2016/679 ⁽⁷⁾ și (UE) 2018/1725 ⁽⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului. Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾ protejează, de asemenea, viața privată și confidențialitatea comunicațiilor, inclusiv prin condiții prevăzute pentru orice stocare de date cu și fără caracter personal în echipamentele terminale și pentru orice acces la acestea. Respectivul acte legislative ale Uniunii asigură temeiul prelucrării durabile și responsabile a datelor, inclusiv atunci când seturile de date conțin un amestec de date cu caracter personal și de date fără caracter personal. Prezentul regulament completează dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal și a vieții private, în special Regulamentul (UE) 2016/679, Regulamentul (UE) 2018/1725 și Directiva 2002/58/CE, fără a le aduce atingere. Nicio dispoziție a prezentului regulament nu ar trebui să fie aplicată sau interpretată în sensul diminuării sau limitării dreptului la protecția datelor cu caracter personal sau a dreptului la viață privată și la confidențialitatea comunicațiilor.
- (12) Interoperabilitatea transfrontalieră este posibilă nu numai prin intermediul infrastructurilor digitale centralizate ale statelor membre, ci și printr-o abordare descentralizată. Acest lucru implică nevoia de încredere între administrațiile publice, pentru ca schimbul de date între administrațiile locale din diferite state membre să aibă loc fără a trece neapărat prin noduri naționale. Prin urmare, este necesar să se dezvolte soluții comune de interoperabilitate, care să fie reutilizabile la toate nivelurile administrației. Soluțiile de interoperabilitate cuprind diferite forme, de la instrumente de nivel superior, cum ar fi cadrele conceptuale și orientările, la soluții mai tehnice, cum ar fi arhitecturile de referință, specificațiile tehnice sau standardele. În plus, serviciile și aplicațiile concrete, precum și componentele tehnice documentate, cum ar fi codul sursă, inclusiv artefactele și modelele de inteligență artificială, pot fi soluții de interoperabilitate, dacă abordează aspecte juridice, organizaționale, semantice sau tehnice ale interoperabilității transfrontaliere. Nevoile de interacțiuni digitale transfrontaliere sunt în creștere și trebuie să fie găsite soluții care să răspundă nevoilor respective. Prezentul regulament își propune să faciliteze și să încurajeze schimburile la toate nivelurile administrației, să depășească obstacolele transfrontaliere și sarcina administrativă și astfel să crească eficiența serviciilor publice în întreaga Uniune.
- (13) Interoperabilitatea facilitează punerea în aplicare cu succes a politicilor, în special a celor care au o puternică legătură cu sectorul public, cum ar fi justiția și afacerile interne, fiscalitatea și vamile, transporturile, energia, sănătatea, agricultura și ocuparea forței de muncă, precum și reglementarea întreprinderilor și a industriei. Cu toate acestea, realizarea interoperabilității la nivelul unui singur sector prezintă riscul ca adoptarea unor soluții diferite sau incompatibile la nivel național sau sectorial să creeze noi obstacole electronice care să împiedice buna funcționare a pieței interne și libertățile de circulație asociate. În plus, prezintă riscul de a submina deschiderea și competitivitatea piețelor și furnizarea de servicii de interes general cetățenilor și întreprinderilor. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să se aplice și interoperabilității transsectoriale, pe care să o faciliteze și încurajeze, sprijinind astfel eliminarea obstacolelor, a incompatibilităților și a fragmentării serviciilor publice digitale.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽⁹⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

- (14) Pentru a elimina fragmentarea din peisajul interoperabilității din Uniune, ar trebui promovate o înțelegere comună a interoperabilității în Uniune și o abordare globală a soluțiilor de interoperabilitate. O cooperare structurată ar trebui să sprijine măsurile de promovare a unui cadru de politică adaptat mediului digital și interoperabilității din stadiul conceperii. În plus, aceasta ar trebui să promoveze gestionarea și utilizarea eficientă a infrastructurilor de servicii digitale și a componentelor lor respective de către entitățile Uniunii și organismele din sectorul public care permit instituirea și funcționarea unor servicii publice durabile și eficiente, cu scopul de a asigura accesibilitatea până la unitățile administrative de la cel mai jos nivel.
- (15) Entitățile Uniunii și organismele din sectorul public pot introduce cerințe obligatorii pentru serviciile publice digitale transeuropene. Pentru ca aceste servicii să poată face schimb de date la nivel transfrontalier, ar trebui să fie instituit un mecanism care să permită depistarea obstacolelor juridice, organizaționale, semantice și tehnice care stau în calea interoperabilității transfrontaliere (denumită în continuare „evaluarea interoperabilității”). Mecanismul respectiv ar trebui să asigure că se acordă atenția cuvenită aspectelor legate de interoperabilitatea transfrontalieră în toate deciziile care pot avea un efect asupra conceperii unor astfel de servicii.
- (16) Pentru a stabili cerințe obligatorii pentru serviciile publice digitale transeuropene, este important să se pună accentul pe aspectul interoperabilității cât mai curând posibil în procesul de elaborare a politicilor, urmând principiul „digital în mod implicit” și abordarea „interoperabilitate din stadiul conceperii”. Prin urmare, o entitate a Uniunii sau un organism din sectorul public care intenționează să stabilească cerințe obligatorii pentru unul sau mai multe servicii publice digitale transeuropene care au un efect asupra interoperabilității transfrontaliere, de exemplu în cursul digitalizării serviciilor publice esențiale, astfel cum este menționată în Decizia (UE) 2022/2481, ar trebui să efectueze o evaluare a interoperabilității. Pentru a asigura eficacitatea și eficiența acestei sarcini, un stat membru poate decide cu privire la resursele interne și la colaborarea dintre organismele sale din sectorul public necesară pentru a susține realizarea respectivelor evaluări ale interoperabilității.
- (17) O evaluare a interoperabilității este necesară pentru a înțelege amploarea impactului cerințelor planificate și a propune măsuri pentru valorificarea beneficiilor și tratarea costurilor potențiale. În situațiile în care o evaluare a interoperabilității nu este obligatorie, entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public ar trebui să poată realiza evaluarea interoperabilității în mod voluntar. Prin urmare, prezentul regulament favorizează interoperabilitatea în general.
- (18) Cerințele obligatorii includ orice obligație, interdicție, condiție, criteriu sau limită de natură juridică, organizațională, semantică sau tehnică din cadrul unui act cu putere de lege, act administrativ, contract, procedură de ofertare sau alt document oficial. Cerințele obligatorii afectează modul în care sunt proiectate, achiziționate, dezvoltate și implementate serviciile publice digitale transeuropene și rețelele și sistemele informatice utilizate pentru furnizarea lor, influențând astfel fluxurile de date în intrare sau în ieșire ale respectivelor servicii. Cu toate acestea, sarcini precum întreținerea evolutivă care nu introduc modificări de fond, actualizările tehnice sau de securitate ori simpla achiziție de echipamente standard ale tehnologiei informației și comunicațiilor (TIC) nu afectează, în general, interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene și, prin urmare, nu au drept rezultat o evaluare obligatorie a interoperabilității în sensul prezentului regulament.
- (19) Abordarea referitoare la realizarea evaluărilor interoperabilității ar trebui să fie proporțională și diferențiată în funcție de nivelul și amploarea realizării. În anumite circumstanțe, poate fi rezonabil și economic ca subiectul unei evaluări a interoperabilității să nu se limiteze la un singur proiect, inclusiv atunci când organismele din sectorul public intenționează să instituie o aplicație comună sau o platformă de prelucrare comună. În aceste cazuri, ar trebui să se încurajeze cu fermitate ca evaluarea interoperabilității să nu se limiteze la realizarea obiectivelor Europei interoperabile atunci când se urmărește punerea în aplicare deplină a interoperabilității. În mod similar, cerințele pentru evaluările interoperabilității realizate la nivelul implementării unui singur proiect, de exemplu în cadrul unei autorități locale, ar trebui să fie pragmatice și să permită o concentrare restrânsă, ținând seama de faptul că beneficiile mai ample ale evaluărilor interoperabilității se obțin de obicei în primele etape ale elaborării politicilor și dezvoltării arhitecturii, specificațiilor și standardelor de referință. Atunci când adoptă orientările referitoare la conținutul evaluării interoperabilității, comitetul ar trebui să țină seama, printre altele, de capacitatea organismelor regionale și locale din sectorul public și să evite sarcini administrative excesive.
- (20) În procesul de consultare cu persoanele direct afectate sau cu reprezentanții acestora, entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public ar trebui să poată utiliza practicile de consultare stabilite și datele curente.

- (21) Evaluarea interoperabilității ar trebui să analizeze efectele cerințelor obligatorii planificate pentru serviciile publice digitale transeuropene asupra interoperabilității transfrontaliere, de exemplu având în vedere originea, natura, particularitatea și amploarea respectivelor efecte. Rezultatul respectivei evaluări ar trebui să fie luat în considerare atunci când se stabilesc măsurile adecvate care trebuie luate în vederea creării sau a modificării cerințelor obligatorii pentru serviciile publice digitale transeuropene.
- (22) Entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public ar trebui să publice un raport cu privire la rezultatul evaluării interoperabilității într-un loc public desemnat de autoritățile naționale competente sau de coordonatorii în materie de interoperabilitate pentru entitățile Uniunii, cel puțin pe un site web oficial într-un format prelucrabil automat. Publicarea raportului nu ar trebui să compromită drepturile de proprietate intelectuală sau secretele comerciale și ar trebui să fie restricționată atunci când acest lucru se justifică din motive de ordine sau securitate publică. Ar trebui să fie respectat dreptul Uniunii care reglementează protecția datelor cu caracter personal. Entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public ar trebui să comunice comitetului, pe cale electronică, rezultatul evaluării interoperabilității. Pe această bază, comitetul ar trebui să facă o analiză și să prezinte propuneri de îmbunătățire a interoperabilității transfrontaliere a serviciilor publice digitale transeuropene. Propunerile comitetului ar trebui să fie publicate pe portalul Europa interoperabilă.
- (23) Este nevoie de o listă de verificare comună pentru rapoartele privind evaluarea interoperabilității, pentru a ușura sarcinile entităților Uniunii și ale organismelor din sectorul public ce constau în realizarea evaluărilor respective și pentru a permite comitetului să formuleze recomandări pe baza rezultatelor lor, cu scopul de a îmbunătăți interoperabilitatea transfrontalieră. În consecință, raportul care prezintă rezultatul procesului de evaluare a interoperabilității ar trebui să sintetizeze efectele cerinței evaluate asupra dimensiunii juridice, organizaționale, semantice, tehnice și de governanță a interoperabilității transfrontaliere, împreună cu tipul de soluție pentru Europa interoperabilă utilizată pentru a aborda aceste efecte și obstacolele rămase care nu sunt încă abordate. Utilizarea respectivei liste de verificare comune ar trebui să fie explicată mai în detaliu prin orientările adoptate de comitet.
- (24) Comisia ar trebui să pună la dispoziție mijloace ușor de utilizat pentru a trata și a transmite rezultatul evaluărilor, inclusiv într-un format prelucrabil automat. Un instrument online pentru rapoartele privind evaluarea interoperabilității ar trebui să servească scopului de a oferi o interfață simplă și ușor de utilizat pentru producerea și publicarea unor astfel de rapoarte. Un rezultat standardizat al raportării într-un format prelucrabil automat ar putea să fie utilizat în scopul monitorizării. Un astfel de instrument ar trebui, de asemenea, să faciliteze traducerea automată și să fie integrat în portalul Europa interoperabilă. Pentru a promova interoperabilitatea și integrarea fără sincope, ar trebui, de asemenea, ca instrumentul online să adopte și să respecte un model de date deschise derivat din lista de verificare comună pentru rapoartele privind evaluarea interoperabilității. Este extrem de important să se prevadă o interfață de programare a aplicațiilor, care să permită integrarea instrumentului în platformele de raportare existente, crescând astfel la maximum utilitatea și eficiența pentru toate părțile interesate. Chiar dacă utilizarea instrumentului online ar trebui să fie voluntară, ar trebui să se considere că obligația unei entități a Uniunii sau a unui organism din sectorul public de a publica un raport care să prezinte rezultatul evaluării interoperabilității într-un loc public este îndeplinită odată cu transmiterea datelor necesare și cu permiterea publicării acestora pe portalul Europa interoperabilă.
- (25) Entitățile Uniunii sau organismele din sectorul public care caută soluții de interoperabilitate ar trebui să poată solicita altor entități ale Uniunii sau altor organisme din sectorul public soluțiile de interoperabilitate pe care respectivele organisme sau entități le utilizează, de exemplu bunele practici, specificațiile și codul software, împreună cu documentația aferentă. Schimbul de informații ar trebui să fie de la sine înțeles. În plus, entitățile Uniunii sau organismele din sectorul public ar trebui să caute să dezvolte noi soluții de interoperabilitate sau să dezvolte și mai mult soluțiile de interoperabilitate existente. În acest demers, ar trebui să acorde prioritate soluțiilor care nu sunt însoțite de condiții restrictive de acordare a licențelor, atunci când astfel de soluții sunt echivalente. Cu toate acestea, schimbul de soluții de interoperabilitate nu ar trebui înțeles drept o cerință ca entitățile Uniunii și organismele din sectorul public să renunțe la drepturile lor de proprietate intelectuală.
- (26) Atunci când administrațiile publice fac schimb de soluții cu alte administrații publice sau cu publicul, acestea acționează în interes public. Acest lucru este cu atât mai relevant pentru tehnologiile inovatoare. De exemplu, codul deschis face ca algoritmi să fie transparenți și permite audituri independente și componente reproductibile. Partajarea soluțiilor de interoperabilitate între administrațiile publice ar trebui să stabilească condițiile pentru realizarea unui ecosistem deschis de tehnologii digitale pentru sectorul public, care să poată produce beneficii multiple.

- (27) Atunci când monitorizează coerența soluțiilor de interoperabilitate recomandate și propune măsuri pentru a asigura compatibilitatea acestora cu soluțiile existente care au un scop comun, comitetul ar trebui să ia în considerare obsolescența soluțiilor.
- (28) EIF ar trebui să asigure coerența și să fie recunoscut ca punct unic de referință pentru abordarea Uniunii privind interoperabilitatea în sectorul serviciilor publice. În plus, cadrele de interoperabilitate specializate pot răspunde nevoilor anumitor sectoare, domenii sau niveluri administrative. Respectivul cadre, care nu au caracter obligatoriu, ar trebui să promoveze și mai mult punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate și abordarea interoperabilității din stadiul concepției.
- (29) EIF ar trebui, printre altele, să promoveze principiul multilingvistului în sectorul public.
- (30) EIF ar trebui să fie dezvoltat de comitet. Comitetul ar trebui să fie compus din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei. Statele membre, împreună cu Comisia, au astfel un rol central în dezvoltarea și punerea în aplicare a EIF. Comitetul ar trebui să actualizeze EIF atunci când este necesar.
- (31) Cadrele de interoperabilitate specializate lansate pentru a completa EIF ar trebui să țină seama de cadrele sectoriale existente elaborate la nivelul Uniunii, de exemplu în sectorul sănătății, și să nu aducă atingere acestora.
- (32) Interoperabilitatea este direct legată de utilizarea unor standarde și specificații deschise și dependentă de acestea. Prin urmare, sectorul public al Uniunii ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni asupra unor specificații deschise transversale și asupra altor soluții de promovare a interoperabilității. Noul cadru ar trebui să prevadă în viitor un proces clar privind instituirea și promovarea soluțiilor de interoperabilitate recomandate, care să poarte eticheta „soluție pentru Europa interoperabilă”. Astfel, sectorul public va avea o voce mai coordonată pentru a canaliza nevoile și valorile publice în discuții mai ample. Comitetul ar trebui să convină asupra criteriilor generale pe care să le îndeplinească soluțiile de interoperabilitate. Comitetul ar trebui să poată să își retragă recomandările. Atunci când comitetul își retrage recomandările, eticheta „soluție pentru Europa interoperabilă” ar trebui să fie în consecință eliminată de pe soluțiile de interoperabilitate relevante, iar soluțiile de interoperabilitate respective ar putea, dacă este necesar, să fie șterse de pe portalul Europa interoperabilă.
- (33) Multe specificații de interoperabilitate utilizate de sectorul public ar putea fi derivate din dreptul existent al Uniunii. Prin urmare, este necesar să se stabilească o legătură între toate specificațiile pentru serviciile publice digitale transeuropene a căror utilizare este obligatorie în temeiul dreptului Uniunii. Nu este întotdeauna ușor pentru autoritățile de punere în aplicare să găsească cerințele în cel mai recent format prelucrabil automat. Un punct unic de acces sub forma portalului Europa interoperabilă și norme clare privind metadatele informațiilor referitoare la astfel de cerințe sunt menite să ajute organismele din sectorul public să se asigure că infrastructurile lor de servicii digitale respectă normele existente și pe cele viitoare.
- (34) Portalul Europa interoperabilă ar trebui să fie dezvoltat pe baza inițiativelor existente și ar trebui să fie instituit drept punct de referință ușor accesibil pentru soluții de interoperabilitate, evaluări ale interoperabilității, cunoștințe și comunitate în domeniul interoperabilității. Portalul Europa interoperabilă ar trebui să fie creat sub forma unui link către surse oficiale și ar trebui să fie deschis pentru contribuții din partea comunității Europene interoperabile instituită prin prezentul regulament.
- (35) Portalul Europa interoperabilă ar trebui să facă publice, într-un mod ușor de căutat, soluții de interoperabilitate care să respecte principiile EIF de deschidere, accesibilitate, neutralitate tehnică, posibilitate de reutilizare, securitate și confidențialitate. Ar trebui să existe o distincție clară între soluțiile pentru Europa interoperabilă, care sunt recomandate de comitet, și alte soluții de interoperabilitate, cum ar fi cele comunicate în mod proactiv pentru reutilizare de către administrațiile publice, cele legate de politicile Uniunii și soluțiile relevante de pe portalurile naționale. Cazurile de utilizare de pe portalul Europa interoperabilă ar trebui să poată fi căutate în funcție de țară sau de tipul de serviciu public pe care acestea le suportă. Comitetul ar trebui să fie consultat cu privire la modul de clasificare a soluțiilor pe portalul Europa interoperabilă.
- (36) Întrucât sursa deschisă permite utilizatorilor să evalueze și să inspecteze în mod activ interoperabilitatea și securitatea soluțiilor, este important ca sursele deschise să sprijine punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate. În acest context, ar trebui promovată utilizarea licențelor cu sursă deschisă pentru a spori claritatea juridică și recunoașterea reciprocă a licențelor în statele membre. Prin licența publică a Uniunii Europene (EUPL), Comisia oferă deja o soluție pentru acordarea unei astfel de licențe. Portalurile statelor membre care colectează soluții cu sursă deschisă care sunt conectate la portalul Europa interoperabilă ar trebui să permită utilizarea EUPL, fără a exclude posibilitatea ca astfel de portaluri să permită utilizarea altor licențe cu sursă deschisă.

- (37) Serviciile publice ale Uniunii care sunt furnizate sau gestionate electronic depind adesea de furnizori din afara Uniunii. Este în interesul strategic al Uniunii să se asigure că păstrează și dezvoltă capacități tehnologice esențiale pentru a-și securiza piața unică digitală și, în special, pentru a asigura furnizarea de servicii, pentru a proteja rețelele și sistemele informatice critice și pentru a furniza servicii publice esențiale. Măsurile de sprijin pentru Europa interoperabilă ar trebui să ajute administrațiile publice să evolueze și să fie capabile să integreze noi provocări și noi domenii în contexte transfrontaliere. Interoperabilitatea este o condiție pentru evitarea blocajelor tehnologice, pentru facilitarea evoluțiilor tehnice și pentru promovarea inovării, care ar trebui să stimuleze competitivitatea globală, precum și reziliența și autonomia strategică deschisă a Uniunii.
- (38) Este necesar să se instituie un mecanism de guvernare pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor Uniunii într-un mod care să asigure interoperabilitatea. Mecanismul respectiv ar trebui să se concentreze pe implementarea digitală interoperabilă a politicilor odată ce acestea au fost adoptate sub formă de acte juridice și ar trebui să servească la dezvoltarea unor soluții de interoperabilitate bazate pe necesități. Mecanismul ar trebui să sprijine organismele din sectorul public. Comitetul ar trebui să propună Comisiei proiecte de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor în sprijinul organismelor din sectorul public, iar aceasta ar trebui să decidă cu privire la lansarea proiectelor de sprijin, fără să treacă cu vederea necesitatea eventuală a unor versiuni fără caracter oficial și prelucrabile în mod automat ale politicii, de exemplu modele sau coduri de referință pentru punerea în aplicare, reutilizabile la toate nivelurile administrației.
- (39) Toate nivelurile administrației ar trebui să coopereze cu organizații inovatoare, inclusiv întreprinderi și entități fără scop lucrativ, la proiectarea, dezvoltarea și funcționarea serviciilor publice. Sprijinirea cooperării GovTech între organismele din sectorul public, instituțiile de cercetare și de învățământ, întreprinderile nou-înființate, IMM-urile inovatoare și organizațiile societății civile (CivicTech) reprezintă un mijloc eficace de a sprijini inovarea și flexibilitatea în sectorul public, precum și de a promova utilizarea instrumentelor de interoperabilitate în rândul sectorului privat și public. Sprijinirea unui ecosistem GovTech deschis în Uniune, care să reunească actori publici și privați la nivel transfrontalier și care să implice diferite niveluri ale administrației, ar trebui să permită dezvoltarea unor inițiative inovatoare cu privire la proiectarea și implementarea soluțiilor de interoperabilitate GovTech.
- (40) Identificarea nevoilor și a priorităților comune în materie de inovare și concentrarea eforturilor comune GovTech și a activităților de experimentare la nivel transfrontalier ar ajuta organismele din sectorul public din Uniune să împărtășească riscurile, învățămintele desprinse și rezultatele măsurilor de inovare. Aceste activități vor valorifica, în special, rezerva bogată a Uniunii de întreprinderi nou-înființate și de IMM-uri în domeniul tehnologiei. Proiectele GovTech de succes și măsurile de inovare aplicate în proiecte-pilot prin măsuri de inovare ale inițiativei Europa interoperabilă ar trebui să contribuie la extinderea instrumentelor GovTech și a soluțiilor de interoperabilitate pentru reutilizare.
- (41) Măsurile de sprijin pentru Europa interoperabilă ar putea beneficia de spații sigure pentru experimentare, asigurând în același timp inovarea responsabilă și integrarea măsurilor și a garanțiilor adecvate de atenuare a riscurilor. Pentru a asigura un cadru juridic favorabil inovării, adaptat exigențelor viitorului și rezilient în fața perturbărilor, ar trebui să fie posibilă desfășurarea unor astfel de proiecte în spații de testare în materie de reglementare a interoperabilității. Spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității ar trebui să fie medii de testare controlate care să faciliteze dezvoltarea și testarea de soluții inovatoare înainte ca astfel de soluții să fie integrate în rețelele și în sistemele informatice din sectorul public. Instituirea unor spații de testare în materie de reglementare a interoperabilității ar trebui să vizeze promovarea interoperabilității cu ajutorul soluțiilor inovatoare prin instituirea unui mediu controlat de experimentare și testare, cu scopul de a asigura alinierea soluțiilor respective la prezentul regulament și la dreptul relevant al Uniunii și la dreptul intern relevant, sporirea securității juridice pentru inovatori și autoritățile competente și creșterea nivelului de înțelegere a oportunităților, a riscurilor emergente și a impactului noilor soluții. Pentru a se asigura punerea în aplicare uniformă în întreaga Uniune și a realiza economii de scară, este oportun să se stabilească norme comune pentru punerea în aplicare a spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor are competența de a aplica amenzi administrative entităților Uniunii în contextul spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității, în conformitate cu articolul 58 alineatul (2) litera (i) din Regulamentul (UE) 2018/1725.
- (42) Este necesar să se prevadă norme pentru utilizarea datelor cu caracter personal colectate în alte scopuri în vederea dezvoltării anumitor soluții de interoperabilitate de interes public în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2016/679 și cu articolul 5 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁰⁾. Rămân aplicabile toate celelalte obligații ale

⁽¹⁰⁾ Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

operatorilor de date și toate celelalte drepturi ale persoanelor vizate în temeiul Regulamentelor (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725 și al Directivei (UE) 2016/680. În special, prezentul regulament nu oferă un temei juridic în sensul articolului 22 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2016/679 sau al articolului 24 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1725. Prezentul regulament urmărește să prevadă doar prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul spațiului de testare în materie de reglementare a interoperabilității. Orice altă prelucrare a datelor cu caracter personal care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament ar necesita un temei juridic separat.

- (43) Pentru a spori transparența prelucrării datelor cu caracter personal de către entitățile Uniunii și organismele din sectorul public, portalul Europa interoperabilă ar trebui să ofere acces la informațiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității, în conformitate cu Regulamentele (UE) 2016/679 și (UE) 2018/1725.
- (44) Este necesar să se consolideze o bună înțelegere a aspectelor legate de interoperabilitate, în special în rândul angajaților din sectorul public. Formarea continuă este esențială în acest sens și ar trebui încurajate cooperarea și coordonarea pe această temă. Dincolo de cursul de formare referitor la soluțiile pentru Europa interoperabilă, toate inițiativele ar trebui, după caz, să se bazeze pe schimbul de experiență și de soluții sau să fie însoțite de acestea, precum și pe schimbul și promovarea bunelor practici. În acest scop, Comisia ar trebui să elaboreze cursuri și materiale de formare și să promoveze dezvoltarea unui program de certificare privind aspecte legate de interoperabilitate, pentru a promova bunele practici, calificările pentru resursele umane și o cultură a excelenței. Comisia ar trebui să contribuie la creșterea disponibilității și a adoptării generale a cursurilor privind interoperabilitatea sectorului public la nivel național, regional și local, în conformitate cu strategiile Uniunii privind competențele digitale. Comisia și statele membre ar trebui să stimuleze consolidarea capacităților, îndeosebi în cadrul administrațiilor publice, în ceea ce privește recalificarea și perfecționarea necesară pentru punerea în aplicare a prezentului regulament.
- (45) Pentru a crea un mecanism menit să faciliteze un proces de învățare reciprocă între entitățile Uniunii și organismele din sectorul public și schimbul de bune practici în ceea ce privește punerea în aplicare a soluțiilor pentru Europa interoperabilă în toate statele membre, este necesar să se stabilească dispoziții privind procesul de evaluare colegială. Evaluarea colegială ar trebui să genereze informații și recomandări valoroase pentru organismul din sectorul public care face obiectul unei astfel de evaluări. În special, aceasta ar putea contribui la facilitarea transferului de tehnologii, instrumente, măsuri și procese între participanții la evaluarea colegială. Evaluarea colegială ar trebui să creeze o cale funcțională pentru schimbul de bune practici între statele membre și entitățile Uniunii, cu niveluri diferite de maturitate în ce privește interoperabilitatea. Ar trebui să fie posibilă efectuarea evaluării colegiale în mod voluntar la cererea unei entități a Uniunii sau a unui organism din sectorul public, atunci când este necesar. Pentru ca procesul de evaluare colegială să fie eficient din punctul de vedere al costurilor, să producă rezultate clare și concludente și pentru a evita sarcini administrative inutile, Comisia ar trebui să poată adopta orientări privind metodologia și conținutul evaluării colegiale, pe baza nevoilor care se ivesc și după consultarea comitetului.
- (46) Comitetul ar trebui să faciliteze dezvoltarea direcției generale a cooperării structurate pentru Europa interoperabilă în ceea ce privește promovarea interconectării digitale și a interoperabilității serviciilor publice în Uniune și să supravegheze activitățile strategice și de punere în aplicare legate de respectiva cooperare. Comitetul ar trebui să își îndeplinească sarcinile ținând seama de normele și soluțiile de interoperabilitate transfrontalieră deja puse în aplicare pentru rețelele și sistemele informatice existente.
- (47) Anumite entități ale Uniunii, cum ar fi Comitetul european pentru inovare în domeniul datelor și Comitetul pentru spațiul european al datelor privind sănătatea, au fost create și însărcinate, printre altele, să consolideze interoperabilitatea în domenii specifice sau la niveluri specifice de politică. Cu toate acestea, niciuna dintre entitățile existente nu are sarcina de a se ocupa de cerințele obligatorii pentru serviciile publice digitale transeuropene. Comitetul ar trebui să sprijine entitățile Uniunii care lucrează la politici, acțiuni și soluții relevante pentru interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene, de exemplu în ceea ce privește interoperabilitatea semantică pentru portabilitatea și reutilizarea spațiilor de date. Comitetul ar trebui să interacționeze cu toate entitățile relevante ale Uniunii pentru a asigura concordanța și sinergia între acțiunile de interoperabilitate transfrontalieră și cele sectoriale. În acest scop, Comisia, în calitate de președinte al comitetului, poate invita experți cu competențe specifice într-un subiect aflat pe ordinea de zi, inclusiv reprezentanți ai autorităților regionale și locale, ai comunităților din domeniul surselor deschise și ai comunităților de standardizare.

- (48) Promovarea interoperabilității sectorului public necesită implicarea activă și angajamentul experților, practicienilor, utilizatorilor și cetățenilor interesați din toate statele membre. Acest efort acoperă toate nivelurile administrației – național, regional și local – și implică parteneri internaționali, instituții de cercetare și de învățământ, precum și comunități relevante și sectorul privat. Pentru a valorifica cunoștințele de specialitate, competențele și creativitatea acestora, comunitatea Europei interoperabile, un forum specific, ar trebui să contribuie la canalizarea feedbackului, a nevoilor utilizatorilor și a nevoilor operaționale, la identificarea domeniilor care pot fi dezvoltate mai mult și a priorităților pentru cooperarea în materie de interoperabilitate în Uniune. Instituirea comunității Europei interoperabile ar trebui să sprijine coordonarea și cooperarea dintre actorii-cheie strategici și operaționali pentru interoperabilitate.
- (49) Comunitatea Europei interoperabile ar trebui să fie deschisă tuturor părților interesate. Accesul la comunitatea Europei interoperabile ar trebui înlesnit cât mai mult posibil, evitându-se obstacolele și sarcinile administrative inutile. Comunitatea Europei interoperabile ar trebui să reunească părțile interesate din sectorul public și privat, inclusiv cetățenii, cu cunoștințe de specialitate în domeniul interoperabilității transfrontaliere, provenind din medii diferite, cum ar fi mediul universitar, cercetarea și inovarea, educația, standardizarea și specificațiile, întreprinderile și administrația publică de la toate nivelurile. Ar trebui încurajată participarea activă la comunitatea Europei interoperabile, inclusiv prin identificarea măsurilor de sprijin și a posibilităților de finanțare.
- (50) Pentru a garanta punerea în aplicare eficace și eficientă a prezentului regulament, este necesar să se desemneze autorități naționale competente responsabile cu punerea sa în aplicare. În multe state membre, unele entități au deja rolul de a dezvolta interoperabilitatea. Respectivul entități ar trebui să poată prelua rolul de autoritate competentă în conformitate cu prezentul regulament și, în cazul în care există mai multe autorități naționale competente, ar trebui să fie desemnat un punct unic de contact dintre acestea.
- (51) Ar trebui elaborată o Agendă pentru Europa interoperabilă ca principal instrument al Uniunii pentru coordonarea investițiilor publice în soluții de interoperabilitate și pentru stabilirea unei foi de parcurs pentru punerea în aplicare a prezentului regulament. Aceasta ar trebui să ofere o imagine de ansamblu cuprinzătoare a posibilităților și a angajamentelor de finanțare în domeniu, integrând, după caz, programele conexe ale Uniunii. Acest lucru ar trebui să contribuie la crearea de sinergii și la coordonarea sprijinului financiar legat de dezvoltarea interoperabilității, precum și la evitarea suprapunerilor la toate nivelurile administrației.
- (52) Ar trebui colectate informații pentru a orienta punerea în aplicare eficace și eficientă a prezentului regulament, inclusiv informații în sprijinul activității comitetului și date pentru evaluarea prezentului regulament în conformitate cu Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. Prin urmare, Comisia ar trebui să efectueze o monitorizare și o evaluare a prezentului regulament. Evaluarea ar trebui să se bazeze pe următoarele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată și să pună un accent deosebit pe impactul prezentului regulament asupra interoperabilității transfrontaliere a serviciilor publice digitale transeuropene drept catalizator al unor servicii publice digitale neîntrerupte și accesibile, pe reducerea sarcinilor administrative și pe necesitatea unor eventuale măsuri și politici suplimentare la nivelul Uniunii. De asemenea, evaluarea ar trebui să stea la baza evaluărilor impactului măsurilor suplimentare care ar putea fi necesare. În plus, după consultarea comitetului, Comisia ar trebui să pregătească metodologia, procesul și indicatorii pentru monitorizare. Mecanismul de monitorizare ar trebui să fie conceput astfel încât să reducă la minimum sarcina administrativă a statelor membre prin reutilizarea, în măsura posibilului, a surselor de date existente și prin crearea de sinergii cu mecanismele de monitorizare existente, cum ar fi indicele economiei și societății digitale, obiectivul de referință privind guvernarea electronică și traiectoriile programului de politică pentru 2030 privind deceniul digital instituit prin Decizia (UE) 2022/2481.
- (53) Comisia ar trebui să înainteze și să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind interoperabilitatea în Uniune. Respectivul raport ar trebui să includă evoluțiile înregistrate cu privire la interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene, obstacolele din calea punerii în aplicare și factorii determinanți, precum și rezultatele obținute în timp, în conformitate cu subiectele de monitorizare enumerate în prezentul regulament. În ceea ce privește indicatorii pentru care nu sunt disponibile date, statele membre ar trebui să furnizeze datele în timp util prin intermediul comitetului, astfel încât raportul să poată fi prezentat în mod adecvat. Calitatea raportului depinde de disponibilitatea în timp util a datelor.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (54) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei pentru a stabili norme și condiții pentru instituirea și funcționarea spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾.
- (55) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume consolidarea pieței interne prin promovarea interoperabilității transfrontaliere a serviciilor publice digitale transeuropene, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (56) Aplicarea prezentului regulament ar trebui să fie amânată cu trei luni de la data intrării sale în vigoare, pentru a oferi statelor membre și entităților Uniunii suficient timp pentru a se pregăti în vederea aplicării prezentului regulament. O astfel de amânare este necesară pentru instituirea comitetului și a comunității Europene interoperabile și pentru desemnarea coordonatorilor în materie de interoperabilitate. În plus, prezentul regulament ar trebui să acorde timp pentru ca statele membre și entitățile Uniunii să se pregătească pentru punerea în aplicare eficace a evaluărilor interoperabilității și pentru ca fiecare stat membru să desemneze una sau mai multe autorități naționale competente și un punct unic de contact. Prin urmare, dispozițiile privind evaluările interoperabilității, autoritățile naționale competente și punctele unice de contact ar trebui să se aplice la nouă luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (57) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 13 ianuarie 2023 ⁽¹³⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul 1

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament stabilește măsuri care promovează interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene, contribuind astfel la interoperabilitatea rețelelor și a sistemelor informatice pe care se bazează acestea, prin stabilirea unor norme comune și a unui cadru de guvernare.
- (2) Prezentul regulament se aplică entităților Uniunii și organismelor din sectorul public care reglementează, furnizează, gestionează sau implementează servicii publice digitale transeuropene.
- (3) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere competenței statelor membre de a defini ce anume constituie servicii publice și nici capacității acestora de a stabili norme procedurale pentru serviciile respective sau de a furniza, gestiona sau pune în aplicare serviciile respective.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere competenței statelor membre în ceea ce privește activitățile lor legate de siguranța publică, de apărare și de securitatea națională.
- (5) Prezentul regulament nu presupune furnizarea de informații a căror divulgare ar fi contrară intereselor esențiale de siguranță publică, apărare sau securitate națională ale statelor membre.

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽¹³⁾ JO C 60, 17.2.2023, p. 17.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „interoperabilitate transfrontalieră” înseamnă capacitatea entităților Uniunii și a organismelor din sectorul public ale statelor membre de a interacționa unele cu altele la nivel transfrontalier prin schimb de date, informații și cunoștințe prin intermediul unor procese digitale, în conformitate cu cerințele juridice, organizaționale, semantice și tehnice legate de o astfel de interacțiune transfrontalieră;
2. „servicii publice digitale transeuropene” înseamnă servicii digitale furnizate de entități ale Uniunii sau de organisme din sectorul public unele altora sau unor persoane fizice sau juridice din Uniune și care presupun o interacțiune ce depășește granițele statului membru, o interacțiune între entitățile Uniunii sau o între entitățile Uniunii și organismele din sectorul public, prin intermediul rețelelor și al sistemelor lor informatice;
3. „rețea și sistem informatic” înseamnă rețea și sistem informatic în sensul definiției de la articolul 6 punctul 1 din Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾;
4. „soluție de interoperabilitate” înseamnă un activ reutilizabil legat de cerințele juridice, organizaționale, semantice sau tehnice pentru a permite interoperabilitatea transfrontalieră, cum ar fi cadrele conceptuale, orientările, arhitecturile de referință, specificațiile tehnice, standardele, serviciile și aplicațiile, precum și componentele tehnice documentate, cum ar fi codul sursă;
5. „entități ale Uniunii” înseamnă instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii înființate prin TUE, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice sau în temeiul acestora;
6. „organism din sectorul public” înseamnă organism din sectorul public în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾;
7. „date” înseamnă date în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2022/868 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾.
8. „format prelucrabil automat” înseamnă format prelucrabil automat în sensul definiției de la articolul 2 punctul 13 din Directiva (UE) 2019/1024;
9. „GovTech” înseamnă o cooperare bazată pe tehnologie între actorii din sectorul public și cel privat care sprijină transformarea digitală a sectorului public;
10. „standard” înseamnă standard în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾;
11. „specificație tehnică TIC” înseamnă specificație tehnică TIC în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
12. „licență cu sursă deschisă” înseamnă o licență prin care reutilizarea, redistribuirea și modificarea software-ului este permisă pentru toate utilizările pe baza unei declarații unilaterale a titularului de drepturi, putând să facă obiectul anumitor condiții, și în care codul sursă al software-ului este pus la dispoziția utilizatorilor fără discriminare;
13. „cel mai înalt nivel de conducere” înseamnă un manager, un organ de conducere sau de coordonare și supraveghere de la cel mai înalt nivel administrativ, ținând seama de mecanismele de guvernanță la nivel înalt din fiecare entitate a Uniunii;

⁽¹⁴⁾ Directiva (UE) 2022/2555 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind măsuri pentru un nivel comun ridicat de securitate cibernetică în Uniune, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Directivei (UE) 2018/1972 și de abrogare a Directivei (UE) 2016/1148 (Directiva NIS 2) (JO L 333, 27.12.2022, p. 80).

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul (UE) 2022/868 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind guvernarea datelor la nivel european și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1724 (Regulamentul privind guvernarea datelor) (JO L 152, 3.6.2022, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

14. „spațiu de testare în materie de reglementare a interoperabilității” înseamnă un mediu controlat instituit de o entitate a Uniunii sau de un organism din sectorul public pentru dezvoltarea, antrenarea, testarea și validarea soluțiilor inovatoare de interoperabilitate, după caz în condiții reale, care sprijină interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene pentru o perioadă limitată, sub supraveghere reglementară;
15. „cerință obligatorie” înseamnă o obligație, interdicție, condiție, criteriu sau limită de natură juridică, organizațională, semantică sau tehnică, care este stabilită de o entitate a Uniunii sau de un organism din sectorul public cu privire la unul sau mai multe servicii publice digitale transeuropene și care are un efect asupra interoperabilității transfrontaliere.

Articolul 3

Evaluarea interoperabilității

(1) Înainte de a lua o decizie cu privire la cerințele obligatorii noi sau modificate substanțial, o entitate a Uniunii sau un organism din sectorul public efectuează o evaluare a interoperabilității.

În cazul în care, în ceea ce privește cerințele obligatorii, s-a efectuat deja o evaluare a interoperabilității sau în cazul în care cerințele obligatorii sunt puse în aplicare prin soluții furnizate de entități ale Uniunii, organismul din sectorul public în cauză nu este obligat să efectueze o evaluare suplimentară a interoperabilității în legătură cu cerințele respective. Se poate efectua o singură evaluare a interoperabilității pentru un set de cerințe obligatorii.

Entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public în cauză poate efectua evaluarea interoperabilității și în alte cazuri.

(2) O evaluare a interoperabilității identifică și evaluează în mod corespunzător următoarele:

- (a) efectul cerințelor obligatorii asupra interoperabilității transfrontaliere, utilizând Cadru european de interoperabilitate menționat la articolul 6 ca instrument de sprijin;
- (b) părțile interesate pentru care sunt relevante cerințele obligatorii;
- (c) soluțiile pentru Europa interoperabilă menționate la articolul 7 care sprijină punerea în aplicare a cerințelor obligatorii.

Entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public în cauză publică, pe un site oficial, într-un format prelucrabil automat care facilitează traducerea automată, un raport care prezintă rezultatul evaluării interoperabilității, inclusiv elementele enumerate în anexă. Aceasta transmite raportul respectiv în format electronic Comitetului pentru Europa interoperabilă instituit în temeiul articolului 15 (denumit în continuare „comitetul”). Cerințele de la prezentul alineat nu îngrădesc normele existente ale statelor membre privind accesul la documente. Publicarea respectivului raport nu aduce atingere drepturilor de proprietate intelectuală sau secretelor comerciale, ordinii publice sau securității.

(3) Entitățile Uniunii sau organismele din sectorul public pot decide ce organism urmează să furnizeze sprijinul necesar pentru efectuarea evaluării interoperabilității. Comisia pune la dispoziție instrumente tehnice pentru a sprijini evaluarea interoperabilității, inclusiv un instrument online pentru a facilita întocmirea raportului și publicarea acestuia pe portalul Europa interoperabilă menționat la articolul 8.

(4) Entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public în cauză se consultă cu beneficiarii serviciilor direct afectate, inclusiv cu cetățenii, sau cu reprezentanții acestora. Respectiva consultare nu aduce atingere protecției intereselor comerciale sau publice sau securității acestor servicii.

(5) Până la 12 ianuarie 2025, comitetul adoptă orientările menționate la articolul 15 alineatul (5) litera (a).

Articolul 4

Partajarea și reutilizarea soluțiilor de interoperabilitate între entitățile Uniunii și organismele din sectorul public

(1) O entitate a Uniunii sau un organism din sectorul public pune la dispoziția oricărei alte entități a Uniunii sau oricărui organism din sectorul public care solicită acest lucru o soluție de interoperabilitate care sprijină un serviciu public digital transeuropean, inclusiv documentația tehnică, și, după caz, istoricul versiunii, codul sursă documentat și trimerile la standardele deschise sau la specificațiile tehnice utilizate.

Obligația de partajare nu se aplică niciuneia dintre următoarele soluții de interoperabilitate, și anume celor:

- (a) care sprijină procese ce nu fac obiectul sarcinii publice a entității Uniunii sau a organismului din sectorul public în cauză, astfel cum este definită prin lege sau prin alte norme obligatorii sau, în absența unor astfel de norme, astfel cum este definită în conformitate cu practicile administrative comune ale entităților Uniunii sau statului membru în cauză, cu condiția ca sfera de cuprindere a sarcinilor publice să fie transparentă și să facă obiectul unei revizuirii;
- (b) pentru care terții dețin drepturi de proprietate intelectuală ce restricționează posibilitățile de a partaja soluțiile pentru reutilizare;
- (c) la care accesul este exclus sau restricționat din următoarele motive:
  - (i) informații sensibile privind protecția infrastructurilor critice, în sensul definiției de la articolul 2 litera (d) din Directiva 2008/114/CE a Consiliului ⁽¹⁸⁾;
  - (ii) protecția intereselor de apărare sau de siguranță publică, inclusiv a infrastructurii naționale critice.

(2) Pentru a permite entității care reutilizează soluția de interoperabilitate să o gestioneze în mod autonom, entitatea care partajează soluția precizează orice condiție care se aplică în cazul reutilizării soluției, inclusiv eventualele garanții oferite entității care o reutilizează în ceea ce privește cooperarea, sprijinul și întreținerea. Astfel de condiții pot include neangajarea răspunderii entității care partajează soluția de interoperabilitate în cazul utilizării necorespunzătoare a acesteia de către entitatea care o reutilizează. Înainte de adoptarea soluției de interoperabilitate, entitatea care reutilizează soluția furnizează, la cerere, entității care o partajează o evaluare a soluției referitoare la capacitatea acesteia de a gestiona în mod autonom securitatea cibernetică și evoluția soluției de interoperabilitate reutilizate.

(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) poate fi îndeplinită prin publicarea conținutului relevant pe portalul Europa interoperabilă sau pe un portal, într-un catalog sau registru conectat la portalul Europa interoperabilă. În acest caz, alineatul (2) nu se aplică entității care partajează soluția. La cererea entității care partajează soluția, Comisia publică conținutul relevant pe portalul Europa interoperabilă.

(4) O entitate a Uniunii sau un organism din sectorul public ori o parte terță care reutilizează o soluție de interoperabilitate o poate adapta la propriile nevoi, cu excepția cazului în care drepturile de proprietate intelectuală deținute de un terț restricționează adaptarea soluției de interoperabilitate. Dacă soluția de interoperabilitate este făcută publică în temeiul alineatului (3), soluția de interoperabilitate adaptată este făcută publică în același mod.

(5) Entitățile care partajează și reutilizează soluția pot încheia un acord privind partajarea costurilor pentru evoluțiile viitoare ale soluției de interoperabilitate.

(6) Atunci când decid cu privire la punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate, entitățile Uniunii și organismele din sectorul public acordă prioritate punerii în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate care nu sunt însoțite de condiții restrictive de acordare a licențelor, de exemplu soluțiile cu sursă deschisă, în cazul în care astfel de soluții de interoperabilitate sunt echivalente în ceea ce privește funcționalitățile, costul total, abordarea centrată pe utilizator, securitatea cibernetică sau alte criterii obiective relevante. Comisia acordă sprijin la identificarea unor astfel de soluții de interoperabilitate, astfel cum se prevede la articolul 9.

(7) Comitetul adoptă orientări privind partajarea soluțiilor de interoperabilitate.

⁽¹⁸⁾ Directiva 2008/114/CE a Consiliului din 8 decembrie 2008 privind identificarea și desemnarea infrastructurilor critice europene și evaluarea necesității de îmbunătățire a protecției acestora (JO L 345, 23.12.2008, p. 75).

Capitolul 2

Factori favorizanți ai interoperabilității europene

Articolul 5

Principii generale

(1) Comisia publică soluțiile pentru Europa interoperabilă și EIF pe portalul Europa interoperabilă, prin mijloace electronice, în formate deschise, prelucrabile automat, accesibile pentru persoanele cu dizabilități, în conformitate cu Directivele (UE) 2016/2102 ⁽¹⁹⁾ și (UE) 2019/882 ⁽²⁰⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, ușor de găsit și reutilizabile, dacă este cazul, împreună cu codul sursă documentat și metadatele acestora. Versiunile traduse automat ale soluțiilor pentru Europa interoperabilă se publică pe portalul Europa interoperabilă în toate limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii.

(2) Comitetul monitorizează coerența globală a soluțiilor de interoperabilitate recomandate și propune măsuri pentru a asigura, după caz, compatibilitatea acestora cu alte soluții de interoperabilitate care au un scop comun, sprijinind în același timp acolo unde este cazul, complementaritatea acestora cu noile tehnologii sau tranziția către acestea.

Articolul 6

Cadrul european de interoperabilitate și cadrele de interoperabilitate specializate

(1) Comitetul elaborează un Cadru european de interoperabilitate (EIF). Acesta înaintează EIF Comisiei în vederea adoptării. În cazul în care Comisia adoptă EIF, ea publică EIF în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) EIF furnizează un model și un set de recomandări privind interoperabilitatea juridică, organizațională, semantică și tehnică, precum și privind governanța sa, care sunt adresate tuturor entităților care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, pentru a facilita interacțiunile între ele prin intermediul propriilor rețele și sisteme informatice. EIF este luat în considerare la evaluarea interoperabilității menționate la articolul 3 și în anexă.

(3) După consultarea comitetului, Comisia poate adopta alte cadre de interoperabilitate (cadre de interoperabilitate specializate) care vizează nevoile anumitor sectoare sau niveluri administrative. Cadrele de interoperabilitate specializate se bazează pe EIF. Comitetul evaluează alinierea cadrelor de interoperabilitate specializate la EIF. Comisia publică cadrele de interoperabilitate specializate pe portalul Europa interoperabilă.

(4) În cazul în care un stat membru elaborează un cadru național de interoperabilitate și alte politici, strategii sau orientări naționale relevante, acesta ține seama în cea mai mare măsură de EIF.

Articolul 7

Soluții pentru Europa interoperabilă

(1) Comitetul recomandă soluții de interoperabilitate pentru interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene. Atunci când comitetul efectuează o astfel de recomandare, respectiva soluție poartă eticheta „soluție pentru Europa interoperabilă” și se publică pe portalul Europa interoperabilă, făcându-se distincția clară între soluțiile pentru Europa interoperabilă și alte soluții. Atunci când comitetul își retrage recomandarea, eticheta „soluție pentru Europa interoperabilă” se elimină și, dacă este necesar, soluția se șterge de pe portalul Europa interoperabilă.

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2016/2102 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind accesibilitatea site-urilor web și a aplicațiilor mobile ale organismelor din sectorul public (JO L 327, 2.12.2016, p. 1).

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

(2) Soluțiile pentru Europa interoperabilă respectă principiile deschiderii și reutilizării și îndeplinesc criteriile menționate la articolul 15 alineatul (5) litera (i).

Articolul 8

Portalul Europa interoperabilă

(1) Comisia pune la dispoziție un portal ca punct unic de acces pentru informațiile legate de interoperabilitatea serviciilor publice digitale transeuropene (denumit în continuare „portalul Europa interoperabilă”). Portalul Europa interoperabilă se poate accesa pe cale electronică de către toți cetățenii, inclusiv de către persoanele cu dizabilități, iar accesarea lui este gratuită. Portalul Europa interoperabilă are cel puțin următoarele funcții:

- (a) oferă acces la soluții pentru Europa interoperabilă într-un mod ușor de utilizat și cel puțin cu funcție de căutare în funcție de statul membru și de serviciul public;
- (b) oferă acces la alte soluții de interoperabilitate decât soluțiile pentru Europa interoperabilă, cum ar fi cele:
  - (i) partajate în temeiul articolului 4 alineatul (3);
  - (ii) prevăzute în temeiul altor politici ale Uniunii;
  - (iii) publicate pe alte portaluri sau în alte cataloage ori registre conectate la portalul Europa interoperabilă;
- (c) oferă acces la specificațiile tehnice TIC eligibile pentru a fi utilizate drept referințe în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
- (d) oferă acces la informațiile privind prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității menționate la articolele 11 și 12, în cazul în care au fost identificate riscuri ridicate pentru drepturile și libertățile persoanelor vizate, astfel cum se menționează la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 39 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și acces la informații privind mecanismele de răspuns pentru atenuarea promptă a riscurilor respective inclusiv, după caz, o divulgare a evaluării impactului asupra protecției datelor;
- (e) încurajează schimbul de cunoștințe între membrii comunității Europei interoperabile menționați la articolul 16, cum ar fi furnizarea unui sistem de feedback pentru exprimarea opiniilor cu privire la măsurile propuse de comitet sau pentru exprimarea interesului de a participa la acțiuni legate de punerea în aplicare a prezentului regulament;
- (f) întocmește o listă cu bune practici și schimbul de cunoștințe care sprijină interoperabilitatea, inclusiv, după caz, orientări corespunzătoare privind achizițiile publice, securitatea cibernetică, integrarea sistemelor IT și guvernarea datelor;
- (g) oferă acces la datele care rezultă în urma monitorizării legate de interoperabilitate efectuate în temeiul articolului 20;
- (h) oferă posibilitatea ca cetățenii, întreprinderile, în special IMM-urile și organizațiile societății civile să ofere feedback cu privire la conținutul publicat.

(2) Comitetul poate propune Comisiei să publice alte soluții de interoperabilitate pe portalul Europa interoperabilă sau să dispună ca acestea să fie menționate pe portalul Europa interoperabilă.

(3) Soluțiile accesibile prin intermediul portalului Europa interoperabilă:

- (a) nu sunt supuse niciunui drept al terților care împiedică distribuirea și utilizarea lor;
- (b) nu conțin date cu caracter personal sau informații confidențiale;
- (c) au un nivel ridicat de aliniere la soluțiile pentru Europa interoperabilă, care poate fi dovedit prin publicarea rezultatului evaluării interoperabilității prevăzute la articolul 3 și în anexă;
- (d) utilizează o licență care permite cel puțin ca soluția să fie reutilizată de către alte entități ale Uniunii sau organisme din sectorul public sau se publică ca sursă deschisă.
- (e) sunt întreținute în mod periodic sub responsabilitatea proprietarului soluției de interoperabilitate.

(4) Atunci când o entitate a Uniunii sau un organism din sectorul public pune la dispoziție un portal, un catalog sau un registru cu funcții similare, acesta/aceasta ia măsurile necesare și proporționale pentru a asigura interoperabilitatea cu portalul Europa interoperabilă. În cazul în care astfel de portaluri colectează soluții cu sursă deschisă, ele permit utilizarea licenței publice a Uniunii Europene.

(5) Comisia poate adopta orientări privind interoperabilitatea pentru portaluri, cataloage sau registre cu funcții similare celor menționate la alineatul (4).

Capitolul 3

Măsuri de sprijin pentru europa interoperabilă

Articolul 9

Proiecte de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor

(1) Comitetul poate propune Comisiei să instituie proiecte de sprijin pentru organismele din sectorul public la punerea în aplicare digitală a politicilor Uniunii care asigură interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene (proiect de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor).

(2) Proiectul de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor stabilește:

- (a) soluțiile pentru Europa interoperabilă existente care sunt considerate necesare pentru punerea în aplicare digitală a cerințelor de politică;
- (b) orice soluții de interoperabilitate lipsă care urmează să fie dezvoltate și care sunt considerate necesare pentru punerea în aplicare digitală a cerințelor de politică;
- (c) alte măsuri de sprijin recomandate, cum ar fi cursuri, schimb de cunoștințe de specialitate sau evaluare colegială, precum și posibilități de sprijin financiar pentru punerea în aplicare a soluțiilor de interoperabilitate.

(3) După consultarea comitetului, Comisia stabilește domeniul de aplicare, calendarul, implicarea necesară a anumitor sectoare și a nivelurilor administrative, precum și metodele de lucru ale proiectului de sprijin. În cazul în care Comisia a efectuat și a publicat deja o evaluare a interoperabilității în temeiul articolului 3, rezultatul evaluării respective este luat în considerare la elaborarea proiectului de sprijin.

(4) Pentru a consolida proiectul de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor, comitetul poate propune instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare a interoperabilității, în temeiul articolului 11.

(5) Rezultatul unui proiect de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor, precum și soluțiile de interoperabilitate dezvoltate în cadrul proiectului sunt disponibile în mod deschis și sunt puse la dispoziția publicului pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 10

Măsuri de inovare

(1) Comitetul poate propune Comisiei să instituie măsuri de inovare pentru a sprijini dezvoltarea și adoptarea de soluții inovatoare de interoperabilitate în Uniune (denumite în continuare „măsuri de inovare”).

(2) Măsurile de inovare contribuie la dezvoltarea unor soluții pentru Europa interoperabilă existente sau noi și pot implica actori GovTech.

(3) Pentru a sprijini dezvoltarea măsurilor de inovare, comitetul poate propune instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare a interoperabilității.

(4) Comisia pune la dispoziție în mod deschis rezultatele măsurilor de inovare pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 11

Crearea de spații de testare în materie de reglementare a interoperabilității

(1) Spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității funcționează sub responsabilitatea entităților participante ale Uniunii sau a organismelor din sectorul public participante. Spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității care presupun prelucrarea datelor cu caracter personal de către organismele din sectorul public funcționează sub supravegherea autorităților naționale de protecție a datelor, precum și a altor autorități de supraveghere naționale, regionale sau locale relevante. Spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității care presupun prelucrarea datelor cu caracter personal de către entități ale Uniunii funcționează sub supravegherea Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

(2) Instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare a interoperabilității, astfel cum se menționează la alineatul (1), este menită să contribuie la următoarele obiective:

- (a) stimularea inovării și facilitarea dezvoltării și introducerii unor soluții inovatoare de interoperabilitate digitală pentru serviciile publice;
- (b) facilitarea cooperării transfrontaliere între autoritățile naționale, regionale și locale competente și a sinergiilor în furnizarea de servicii publice;
- (c) facilitarea dezvoltării unui ecosistem GovTech european deschis, inclusiv a cooperării cu IMM-urile, cu instituțiile de învățământ și cercetare și cu întreprinderile nou-înființate;
- (d) îmbunătățirea gradului de înțelegere de către autorități a oportunităților sau a obstacolelor din calea interoperabilității transfrontaliere a soluțiilor inovatoare de interoperabilitate, inclusiv a obstacolelor juridice;
- (e) contribuirea la dezvoltarea sau actualizarea soluțiilor pentru Europa interoperabilă;
- (f) contribuirea la învățarea bazată pe dovezi în materie de reglementare;
- (g) îmbunătățirea securității juridice și contribuirea la schimbul de bune practici prin cooperarea cu autoritățile implicate în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității, cu scopul de a asigura conformitatea cu prezentul regulament și, după caz, cu dreptul Uniunii și dreptul intern.

(3) Pentru a asigura o abordare armonizată și a sprijini punerea în aplicare a spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității, Comisia poate emite orientări și clarificări, fără a aduce atingere dreptului Uniunii.

(4) Comisia, după consultarea comitetului și la cererea comună a cel puțin trei participanți, autorizează instituirea unui spațiu de testare în materie de reglementare a interoperabilității. După caz, cererea precizează informații cum ar fi scopul prelucrării datelor cu caracter personal, actorii implicați și rolurile acestora, categoriile de date cu caracter personal vizate și sursele acestora, precum și perioada de păstrare preconizată. Consultarea nu înlocuiește consultarea prealabilă menționată la articolul 36 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 40 din Regulamentul (UE) 2018/1725. În cazul în care spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității este creat pentru soluții de interoperabilitate care sprijină interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene de către una sau mai multe entități ale Uniunii, inclusiv cu participarea organismelor din sectorul public, nu este necesară nicio autorizație.

Articolul 12

Participarea la spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității

(1) Entitățile participante ale Uniunii sau organismele din sectorul public participante se asigură că, în cazul în care funcționarea spațiului de testare în materie de reglementare a interoperabilității presupune prelucrarea de date cu caracter personal sau intră în alt mod sub incidența competenței de supraveghere a altor autorități naționale, regionale sau locale care furnizează sau sprijină accesul la date, autoritățile naționale de protecție a datelor, precum și alte autorități naționale, regionale sau locale sunt asociate funcționării spațiului de testare în materie de reglementare a interoperabilității. După caz, participanții pot permite implicarea în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității a altor actori GovTech, cum ar fi organizațiile de standardizare naționale sau europene, organismele notificate, laboratoarele de cercetare și experimentare, centrele de inovare și întreprinderile care doresc să testeze soluții inovatoare de interoperabilitate, în special IMM-urile și întreprinderile nou-înființate.

(2) Participarea la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității este limitată la o perioadă care corespunde complexității și amplitudinii proiectului și care, în orice caz, nu depășește doi ani de la instituirea spațiului de testare în materie de reglementare a interoperabilității. Participarea poate fi prelungită cu până la un an dacă acest lucru este necesar pentru atingerea scopului prelucrării.

(3) Participarea la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității se bazează pe un plan specific elaborat de participanți, ținând seama, după caz, de recomandările altor autorități naționale competente sau ale Autorității Europene pentru Protecția Datelor. Planul conține cel puțin următoarele elemente:

- (a) o descriere a participanților implicați și a rolurilor acestora, a soluției inovatoare de interoperabilitate avute în vedere și a scopului său preconizat, precum și a procesului relevant de dezvoltare, testare și validare;
- (b) aspectele specifice de reglementare aflate în joc și orientările pe care ar trebui să le ofere autoritățile care supraveghează spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității;
- (c) modalitățile specifice de colaborare între participanți și autorități, precum și orice alt actor implicat în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității;
- (d) un mecanism de gestionare și monitorizare a riscurilor pentru identificarea, prevenirea și atenuarea riscurilor;
- (e) principalele etape pe care trebuie să le parcurgă participanții pentru a se considera că soluția de interoperabilitate este gata pentru a fi pusă în funcțiune;
- (f) cerințe de evaluare și raportare și posibile acțiuni ulterioare;
- (g) dacă este strict necesar și proporțional să se prelucreze date cu caracter personal, motivele acestei prelucrări, indicarea categoriilor de date cu caracter personal vizate, scopurile prelucrării cărora sunt destinate, operatorii de date și persoanele împuternicite de operatori, precum și rolul acestora.

(4) Participarea la spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității nu afectează competențele de supraveghere și corective ale niciunei autorități care supraveghează respectivele spații de testare.

(5) Participanții la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității rămân răspunzători în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii și al dreptului intern privind răspunderea pentru orice prejudiciu cauzat în cursul participării lor la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității.

(6) Datele cu caracter personal pot fi prelucrate în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității în alte scopuri decât cele pentru care au fost colectate inițial în mod legal sub rezerva îndeplinirii tuturor următoarelor condiții:

- (a) soluția inovatoare de interoperabilitate este dezvoltată pentru a proteja interesele publice în contextul asigurării unui nivel ridicat de eficiență și calitate a administrației publice și a serviciilor publice;
- (b) datele prelucrate se limitează la ceea ce este necesar pentru funcționarea soluției de interoperabilitate care urmează să fie dezvoltată sau testată în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității, iar funcționarea respectivă nu poate fi asigurată în mod eficace prin prelucrarea datelor anonimizate, sintetice sau a altor date fără caracter personal;
- (c) există mecanisme eficace de monitorizare pentru a identifica dacă, în timpul funcționării spațiului de testare în materie de reglementare a interoperabilității, pot apărea riscuri ridicate la adresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate, astfel cum se menționează la articolul 35 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 39 din Regulamentul (UE) 2018/1725, precum și un mecanism de răspuns pentru a atenua prompt riscurile respective și, dacă este necesar, pentru a opri prelucrarea;
- (d) toate datele cu caracter personal care urmează să fie prelucrate se află într-un mediu de prelucrare a datelor separat din punct de vedere funcțional, izolat și protejat, aflat sub controlul participanților, și numai persoanele autorizate în mod corespunzător au acces la datele respective;
- (e) datele cu caracter personal prelucrate nu trebuie transmise ori transferate către alte părți care nu sunt participante la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității sau accesate în alt mod de către acestea, cu excepția cazului în care o astfel de divulgare are loc în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 sau, după caz, cu Regulamentul (UE) 2018/1725 și toți participanții au fost de acord cu acest lucru;
- (f) nicio prelucrare a datelor cu caracter personal nu afectează aplicarea drepturilor persoanelor vizate, astfel cum se prevede în dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special la articolul 22 din Regulamentul (UE) 2016/679 și la articolul 24 din Regulamentul (UE) 2018/1725;
- (g) toate datele cu caracter personal prelucrate sunt protejate prin măsuri tehnice și organizatorice adecvate și șterse după ce participarea la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității a încetat sau după ce perioada de păstrare a datelor cu caracter personal a expirat;
- (h) fișierele-jurnal ale prelucrării datelor cu caracter personal sunt păstrate pe durata participării la spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității, cu excepția cazului în care se prevede altfel în dreptul Uniunii sau în dreptul național;

- (i) o descriere completă și detaliată a procesului și a motivelor care stau la baza antrenării, testării și validării soluției de interoperabilitate este păstrată împreună cu rezultatele testelor, ca parte a documentației tehnice și transmisă comitetului;
  - (j) un scurt rezumat al soluției de interoperabilitate care urmează să fie dezvoltate în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității, inclusiv obiectivele acesteia și rezultatele preconizate sunt puse la dispoziție pe portalul Europa interoperabilă.
- (7) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului Uniunii sau dreptului intern care stabilește temeiul pentru prelucrarea datelor cu caracter personal care este necesară în scopul dezvoltării, testării și antrenării soluțiilor inovatoare de interoperabilitate sau oricărui alt temei juridic, în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal.
- (8) Participanții prezintă comitetului și Comisiei rapoarte periodice și un raport final privind rezultatele spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității, care includ bune practici, învățăminte desprinse, măsuri de securitate și recomandări privind funcționarea acestora și, după caz, privind dezvoltarea prezentului regulament și a altor dispoziții din dreptul Uniunii supuse controlului în spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității. Comitetul emite un aviz către Comisie cu privire la rezultatul spațiului de testare în materie de reglementare a interoperabilității, specificând, după caz, acțiunile necesare pentru punerea în aplicare a noilor soluții de interoperabilitate menite să promoveze interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene.
- (9) Comisia se asigură că informațiile privind spațiile de testare în materie de reglementare a interoperabilității sunt disponibile pe portalul Europa interoperabilă.
- (10) Până la 12 aprilie 2025, Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc normele detaliate și condițiile pentru instituirea și funcționarea spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității, inclusiv criteriile de eligibilitate și procedura de depunere a cererilor, de selecție, de participare și de ieșire din spațiul de testare în materie de reglementare a interoperabilității și drepturile și obligațiile participanților. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 22 alineatul (2).

Articolul 13

Formare

- (1) Comisia, cu sprijinul comitetului, furnizează materiale de formare cu privire la utilizarea EIF și la soluțiile pentru Europa interoperabilă, inclusiv soluții care sunt gratuite și cu sursă deschisă. Entitățile Uniunii și organismele din sectorul public oferă personalului însărcinat cu atribuții strategice sau operaționale care au impact asupra serviciilor publice digitale transeuropene programe de formare adecvate privind aspectele legate de interoperabilitate.
- (2) Comisia organizează cursuri privind aspectele de interoperabilitate la nivelul Uniunii pentru a consolida cooperarea și schimbul de bune practici între personalul entităților Uniunii și al organismelor din sectorul public, adresându-se angajaților din sectorul public în special de la nivel regional și local. Comisia pune cursurile la dispoziția publicului online. Accesul la ele este gratuit.
- (3) Comisia promovează dezvoltarea unui program de certificare privind aspecte legate de interoperabilitate, pentru a încuraja bunele practici, calificările pentru resursele umane și o cultură a excelenței.

Articolul 14

Evaluarea colegială

- (1) Se instituie un mecanism voluntar pentru evaluare colegială în scopul facilitării cooperării dintre organismele din sectorul public, conceput pentru a le sprijini în punerea în aplicare a soluțiilor pentru Europa interoperabilă, pentru a sprijini serviciile publice digitale transeuropene și pentru a le ajuta să efectueze o evaluare de interoperabilitate în temeiul articolului 3.
- (2) O evaluare colegială este efectuată de experți în materie de interoperabilitate din alte state membre decât statul membru în care se află organismul din sectorul public care face obiectul evaluării colegiale.

(3) Orice informație obținută în urma unei evaluări colegiale se utilizează exclusiv în scopul evaluării colegiale. Experții în materie de interoperabilitate care participă la evaluarea colegială nu divulgă terților nicio informație sensibilă sau confidențială obținută în cursul evaluării colegiale respective. Statul membru în cauză se asigură că orice risc de conflict de interese în ceea ce privește experții în materie de interoperabilitate desemnați este comunicat celorlalte state membre și Comisiei fără întârzieri nejustificate.

(4) Experții în materie de interoperabilitate care efectuează evaluarea colegială elaborează și prezintă un raport în termen de o lună de la încheierea evaluării colegiale și îl prezintă organismului din sectorul public în cauză și comitetului. Comisia publică raportul pe portalul Europa interoperabilă atunci când sunt autorizate de statul membru în care se află organismul din sectorul public care face obiectul evaluării colegiale.

(5) După consultarea comitetului, Comisia poate adopta orientări privind metodologia și conținutul evaluării colegiale.

Capitolul 4

Guvernanța interoperabilității transfrontaliere

Articolul 15

Comitetul pentru Europa interoperabilă

(1) Se înființează Comitetul pentru Europa interoperabilă (denumit în continuare „comitetul”). El facilitează cooperarea strategică și face recomandări cu privire la aplicarea prezentului regulament.

(2) Comitetul este compus din câte un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei.

(3) Comitetul Regiunilor, Agenția UE pentru Securitate Cibernetică (ENISA) și Centrul european de competențe în materie de securitate cibernetică desemnează fiecare câte un expert care este invitat să participe în calitate de observator.

(4) Comitetul este prezidat de Comisie. Președintele poate acorda statutul de observator în cadrul comitetului experților desemnați de entități ale Uniunii, de regiuni și organizații din Uniune, precum și de țări candidate la aderare. Președintele poate invita să participe, ad-hoc, experți cu competențe specifice într-un anumit subiect aflat pe ordinea de zi. Comisia asigură secretariatul comitetului.

Membrii comitetului depun toate eforturile pentru a adopta decizia prin consens. În cazul unui vot, rezultatul votului se decide cu majoritatea simplă a membrilor componenți. Membrii care au votat împotriva unei propuneri sau s-au abținut au dreptul ca la avizele, recomandările sau rapoartele grupului să se anexeze un document care să rezume argumentele pe care se întemeiază poziția lor.

(5) Comitetul are următoarele sarcini:

(a) să adopte orientări cu privire la evaluarea interoperabilității în temeiul articolului 3 alineatul (5) și lista de verificare comună prevăzută în anexa la prezentul regulament și, după caz, să actualizeze respectivele orientări;

(b) să analizeze informațiile colectate în temeiul articolului 3 alineatul (2) și să prezinte, pe această bază, propuneri de îmbunătățire a interoperabilității transfrontaliere a serviciilor publice digitale transeuropene;

(c) să adopte orientări privind partajarea soluțiilor de interoperabilitate, astfel cum se prevede la articolul 4;

(d) să propună măsuri de promovare a partajării și reutilizării soluțiilor de interoperabilitate;

(e) să dezvolte EIF, să îl actualizeze dacă este necesar și să îl propună Comisiei;

(f) să sprijine punerea în aplicare a cadrelor de interoperabilitate ale statelor membre și ale entităților Uniunii, precum și a altor politici, strategii sau orientări ale Uniunii și naționale relevante, inclusiv principiul „digital în mod implicit” și abordarea „interoperabilitate din stadiul conceperii”;

- (g) să evalueze alinierea la EIF a cadrelor de interoperabilitate specializate și să răspundă solicitărilor de consultare din partea Comisiei cu privire la aceste cadre;
  - (h) să adopte Agenda pentru Europa interoperabilă menționată la articolul 19;
  - (i) să recomande soluții pentru Europa interoperabilă și să retragă astfel de recomandări, pe baza unor criterii convenite în prealabil;
  - (j) să monitorizeze coerența globală a soluțiilor de interoperabilitate recomandate, la nivel național, regional și local, inclusiv informațiile privind metadatele și clasificarea lor;
  - (k) să propună Comisiei măsuri pentru a asigura, după caz, compatibilitatea soluțiilor de interoperabilitate cu alte soluții de interoperabilitate care au un scop comun, sprijinind în același timp, după caz, complementaritatea cu noile tehnologii sau tranziția către acestea;
  - (l) să propună Comisiei să publice soluțiile de interoperabilitate menționate la articolul 8 alineatul (2) sau să dispună ca respectivele soluții de interoperabilitate să fie menționate pe portalul Europa interoperabilă;
  - (m) să propună Comisiei să instituie proiecte de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor, măsuri de inovare și alte măsuri relevante, inclusiv sprijin financiar;
  - (n) să identifice bunele practici de integrare a soluțiilor de interoperabilitate în achizițiile publice și licitații;
  - (o) să examineze rapoartele privind măsurile de inovare, utilizarea spațiilor de testare în materie de reglementare a interoperabilității și evaluarea colegială și să propună măsuri de monitorizare, dacă este necesar;
  - (p) să propună măsuri de consolidare a capacităților de interoperabilitate ale organismelor din sectorul public, cum ar fi cursurile de formare;
  - (q) să propună organizațiilor și organismelor de standardizare relevante măsuri pentru a contribui la activitățile de standardizare europene, în special prin intermediul procedurilor prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
  - (r) să propună măsuri de colaborare cu organisme internaționale și cu instituțiile de cercetare și de învățământ care ar putea contribui la dezvoltarea interoperabilității, în special cu comunitățile internaționale în ceea ce privește soluțiile cu sursă deschisă, standardele deschise sau specificațiile tehnice și alte platforme;
  - (s) să asigure coordonarea cu Comitetul european pentru inovare în domeniul datelor, prevăzut în Regulamentul (UE) 2022/868 privind soluțiile de interoperabilitate pentru spațiile europene comune ale datelor, precum și cu orice altă entitate a Uniunii care lucrează la soluții de interoperabilitate relevante pentru sectorul public;
  - (t) să informeze în mod periodic și să se coordoneze cu coordonatorii în materie de interoperabilitate menționați la articolul 18 și, după caz, cu comunitatea Europei interoperabile cu privire la aspectele legate de serviciile publice digitale transeuropene, inclusiv proiectele și rețelele relevante finanțate de Uniune;
  - (u) să ofere Comisiei recomandări cu privire la monitorizarea și raportarea privind aplicarea prezentului regulament;
  - (v) să furnizeze Comisiei în timp util informațiile și datele necesare pentru transmiterea eficace a rapoartelor în conformitate cu articolul 20.
- (6) Comitetul poate înființa grupuri de lucru pentru a examina aspecte specifice legate de sarcinile comitetului. Grupurile de lucru implică membri ai comunității Europei interoperabile.
- (7) Comitetul își adoptă propriul regulament intern.

Articolul 16

Comunitatea Europa interoperabilă

- (1) O comunitate Europa interoperabilă contribuie la activitățile comitetului prin faptul că oferă cunoștințe de specialitate și consiliere, la cererea comitetului.
- (2) Părțile interesate publice și private, precum și organizațiile societății civile și participanții din mediul universitar care își au reședința sau sediul social într-un stat membru, se pot înregistra pe portalul Europa interoperabilă ca membri ai comunității Europa interoperabilă.

- (3) După confirmarea înregistrării, statutul de membru este făcut public pe portalul Europa interoperabilă. Statutul de membru nu este limitat în timp. Totuși, acesta poate fi revocat în orice moment de comitet din motive proporționale și justificate, mai ales dacă un membru nu mai este în măsură să contribuie la comunitatea Europa interoperabilă sau dacă a abuzat de statutul său de membru al comunității Europa interoperabilă.
- (4) Membrii comunității Europa interoperabilă pot fi invitați, printre altele:
- (a) să contribuie la conținutul portalului Europa interoperabilă;
  - (b) să ofere cunoștințe de specialitate cu privire la dezvoltarea soluțiilor de interoperabilitate;
  - (c) să participe la grupurile de lucru și la alte activități;
  - (d) să participe la măsurile de sprijin prevăzute la articolele 9-14;
  - (e) să promoveze recurgerea la standarde și cadre de interoperabilitate.
- (5) Comitetul organizează o adunare online anuală a comunității Europa interoperabilă.
- (6) Comitetul adoptă codul de conduită pentru comunitatea Europa interoperabilă. Codul de conduită se publică pe portalul Europa interoperabilă.

Articolul 17

Autoritățile naționale competente și punctele unice de contact

- (1) Fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile cu aplicarea prezentului regulament. Statele membre desemnează un punct unic de contact din rândul autorităților lor competente.
- (2) Punctul unic de contact are următoarele sarcini:
- (a) să coordoneze în cadrul statului membru toate chestiunile legate de prezentul regulament;
  - (b) să sprijine organismele din sectorul public din statul membru să instituie sau să adapteze procesele prin care acestea efectuează evaluările interoperabilității menționate la articolul 3 și în anexă;
  - (c) să promoveze partajarea și reutilizarea soluțiilor de interoperabilitate prin intermediul portalului Europa interoperabilă sau al altui portal relevant;
  - (d) să contribuie cu cunoștințe specifice fiecărei țări la portalul Europa interoperabilă;
  - (e) să coordoneze și să încurajeze implicarea activă a unei game diverse de entități naționale, regionale și locale la proiectele de sprijin pentru punerea în aplicare a politicilor și la măsurile de inovare menționate la articolele 9-14;
  - (f) să sprijine organismele din sectorul public din statele membre să coopereze cu organismele relevante din sectorul public din alte state membre cu privire la subiecte reglementate de prezentul regulament.
- (3) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de competența și resursele adecvate pentru a îndeplini, în mod eficace și eficient, sarcinile care le sunt atribuite.
- (4) Statele membre instituie structurile de cooperare necesare la nivelul tuturor autorităților naționale implicate în punerea în aplicare a prezentului regulament. Aceste structuri se pot baza pe mandatele și procesele existente în domeniu.
- (5) Fiecare stat membru notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, desemnarea punctului său unic de contact și orice modificare ulterioară în această privință și informează Comisia cu privire la alte autorități naționale implicate în gestionarea politicii de interoperabilitate. Fiecare stat membru anunță public care este punctul unic de contact pe care l-a desemnat. Comisia publică lista punctelor unice de contact desemnate.

*Articolul 18***Coordonatorii în materie de interoperabilitate pentru entitățile Uniunii**

Orice entitate a Uniunii care reglementează, furnizează sau gestionează servicii publice digitale transeuropene desemnează un coordonator în materie de interoperabilitate sub supravegherea celui mai înalt nivel de conducere, pentru a asigura contribuția respectivei entități a Uniunii la punerea în aplicare a prezentului regulament.

Coordonatorul în materie de interoperabilitate oferă sprijin respectivei entități a Uniunii în ansamblul ei cu privire la instituirea sau adaptarea proceselor interne de punere în aplicare a evaluării interoperabilității.

Capitolul 5**Planificarea și monitorizarea pentru europa interoperabilă***Articolul 19***Agenda pentru Europa interoperabilă**

(1) După organizarea unui proces de consultare publică prin intermediul portalului Europa interoperabilă la care participă, printre altele, membrii comunității Europa interoperabilă și coordonatorii în materie de interoperabilitate, Comitetul adoptă în fiecare an o agendă strategică pentru a planifica și a coordona prioritățile pentru dezvoltarea interoperabilității transfrontaliere a serviciilor publice digitale transeuropene (denumită în continuare „Agenda pentru Europa interoperabilă”). Agenda pentru Europa interoperabilă ține seama de strategiile pe termen lung ale Uniunii pentru digitalizare, de programele de finanțare existente ale Uniunii și de punerea în aplicare în curs a politicilor Uniunii.

(2) Agenda pentru Europa interoperabilă conține:

- (a) o evaluare a nevoilor pentru dezvoltarea soluțiilor de interoperabilitate;
- (b) o listă a măsurilor de sprijin în curs și planificate pentru Europa interoperabilă;
- (c) o listă a acțiunilor de monitorizare propuse ca urmare a măsurilor de inovare, inclusiv acțiuni în sprijinul soluțiilor de interoperabilitate cu sursă deschisă;
- (d) o identificare a sinergiilor cu alte programe și inițiative relevante ale Uniunii și naționale;
- (e) indicații privind posibilitățile financiare disponibile pentru a susține prioritățile incluse.

(3) Agenda pentru Europa interoperabilă nu impune obligații financiare sau sarcini administrative suplimentare. După ce o adoptă, Comisia publică agenda pentru Europa interoperabilă pe portalul Europa interoperabilă și furnizează actualizări periodice cu privire la punerea sa în aplicare.

*Articolul 20***Monitorizare și evaluare**

(1) Comisia monitorizează progresele înregistrate cu privire la dezvoltarea serviciilor publice digitale transeuropene pentru a sprijini elaborarea de politici bazate pe date concrete și acțiunile necesare în Uniune la nivel național, regional și local. Monitorizarea acordă prioritate reutilizării datelor de monitorizare existente la nivelul Uniunii, la nivel național și la nivel internațional și colectării automate a datelor. Comisia consultă comitetul la pregătirea metodologiei, a indicatorilor și a procesului referitor la monitorizare.

(2) În ceea ce privește subiectele de interes specific pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia monitorizează:

- (a) progresele înregistrate în ceea ce privește interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene în Uniune;
- (b) progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a EIF de către statele membre;

- (c) adoptarea soluțiilor de interoperabilitate pentru diferite servicii publice la nivelul statelor membre;
  - (d) dezvoltarea de soluții de interoperabilitate cu sursă deschisă pentru serviciile publice, inovarea în sectorul public și cooperarea cu actorii GovTech, inclusiv IMM-urile și întreprinderile nou înființate, în domeniul serviciilor publice interoperabile transfrontaliere care urmează să fie furnizate sau gestionate electronic în Uniune;
  - (e) îmbunătățirea competențelor de interoperabilitate a sectorului public.
- (3) Comisia publică rezultatele monitorizării pe portalul Europa interoperabilă. Dacă este posibil, aceasta le publică într-un format prelucrabil automat.
- (4) Comisia întocmește și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual privind interoperabilitatea în Uniune. Raportul respectiv:
- (a) prezintă progresele înregistrate în ceea ce privește interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor publice digitale transeuropene în Uniune;
  - (b) identifică obstacolele semnificative în privința punerii în aplicare, precum și factorii determinați pentru serviciile publice interoperabile transfrontaliere în Uniune;
  - (c) prezintă rezultatele obținute de-a lungul timpului în ceea ce privește punerea în aplicare a EIF, adoptarea soluțiilor de interoperabilitate, îmbunătățirea competențelor de interoperabilitate, dezvoltarea de soluții de interoperabilitate cu sursă deschisă pentru serviciile publice și creșterea inovării în sectorul public și a cooperării cu actorii GovTech.
- (5) Până la 12 ianuarie 2028 și, ulterior, o dată la patru ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament, care include concluziile evaluării sale. Raportul evaluează în mod specific necesitatea de a se institui soluții de interoperabilitate obligatorii.
- (6) Raportul menționat la alineatul (5) analizează în special următoarele:
- (a) impactul prezentului regulament asupra interoperabilității transfrontaliere drept catalizator al unor servicii publice digitale neîntrerupte și accesibile în Uniune;
  - (b) creșterea eficienței, inclusiv prin reducerea sarcinilor administrative în procesele de tranzacționare online care rezultă din interoperabilitatea transfrontalieră pentru cetățeni și întreprinderi, în special în cazul IMM-urilor și al întreprinderilor nou-înființate;
  - (c) necesitatea eventuală a unor politici, măsuri sau acțiuni care sunt necesare la nivelul Uniunii.
- (7) În cazurile în care calendarele rapoartelor menționate la alineatele (4) și (5) coincid, Comisia poate combina ambele rapoarte.

Capitolul 6

Dispoziții finale

Articolul 21

Costuri

- (1) Sub rezerva disponibilității fondurilor, bugetul general al Uniunii acoperă costurile pentru:
- (a) dezvoltarea și întreținerea portalului Europa interoperabilă;
  - (b) dezvoltarea, întreținerea și promovarea soluțiilor pentru Europa interoperabilă;
  - (c) măsuri de sprijin pentru Europa interoperabilă.
- (2) Costurile menționate la alineatul (1) se acoperă într-o manieră care respectă dispozițiile aplicabile din actul de bază relevant.

*Articolul 22***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 23***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Se aplică de la 12 iulie 2024.

Cu toate acestea, articolul 3 alineatele (1)-(4) și articolul 17 se aplică de la 12 ianuarie 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 13 martie 2024.

Pentru Parlamentul European

Președinta

R. METSOLA

Pentru Consiliu

Președintele

H. LAHBIB

ANEXĂ

**LISTĂ DE VERIFICARE COMUNĂ PENTRU RAPOARTELE PRIVIND EVALUAREA
INTEROPERABILITĂȚII**

Raportul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) conține următoarele elemente:

1. Informații generale
    - Entitatea Uniunii sau organismul din sectorul public care furnizează raportul și alte informații relevante
    - Inițiativa, proiectul sau acțiunea în cauză
  2. Cerințe
    - Serviciile publice digitale transeuropene vizate
    - Cerințele obligatorii evaluate
    - Părțile interesate afectate, publice și private
    - Consecințele identificate asupra interoperabilității transfrontaliere
  3. Rezultate
    - Soluții pentru Europa interoperabilă identificate pentru utilizare
    - Alte soluții de interoperabilitate relevante, după caz, inclusiv interfețe mașină-mașină
    - Obstacole rămase în calea interoperabilității transfrontaliere
-